

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljajo tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 101.

V Ljubljani, v četrtek 5. maja 1887.

Letnik XV.

Tržaške razmere.

Bilo je 29. decembra leta 1886. Kot za sklep poslavljajočemu se letu, kot za slovó so se zbrali mestni Tržaški očetje ta dan, da bi za to leto slavno dokončali svoje seje. Niso jih pa znali boljše in dostojnejše dokončati, kakor z očitnim dokazom svoje lahonske zagrizenosti in svoje — neumnosti. Norec se tudi konec leta ne spremeni. Napad je veljal — knezo-škofijski kuriji in po vsi sili se je hotlo tej v glavo vsiliti prepričanje, da je „il povero Italiano“ povsod stiskan, da se mu kratijo njegove pravice v cerkvi, da se mu dajo le slovanski duhovniki itd. Prevzvišeni škof Tržaški, msgr. Glavina, ni molčal na to očitanje in pred kratkim je izdal spoménico, v kateri slovesno in krepko zagovarja svoje postopanje in pobija ničeve razloge mestnega zbora.

Sprva se čudi, odkod si je vzel mestni zbor pravico soditi škofijsko kurijo in škofa samega v zadevah, ki spadajo popolnoma v njegovo pastirstvo. Če bi bil imel kaj povedati, obrnil naj bi se bil naravnost na škofa, da bi se stvar razjasnila. Tako pa je škofa kar na kratko obtožil in obsodil. Nato odgovarja škof na posamezne „gledé na to“ mestnega zbora in sicer: a) „Gledé na to, da se fare italijanskih cerkvâ v tej škofiji skoraj redno . . . dajo slovanskim duhovnikom . . .“ Na to „gledé na to“ se ne bo odgovorilo s poetično nadabnenimi frazami, marveč s fakti in številkami, pravi škof in dokazuje: Iz šematizma se razvidi, da je v naši škofiji 115 beneficijev, a le 12 jih oddaja škof, namreč: Gročana, Mune, Sterna, Corte d' Isola, Karkavce, Monte, Maresego, Truške, Kubed, Sočerge in Valmovrasa. V teh krajih pa prebivajo le Slovani in tako že a priori odpade možnost vsakoršnega očitanja. Druge 103 beneficije oddajajo patroni, nekatere vlada, mestni zbor ali privatne osebe. Vedeti se mora, da more patron kterege-koli si bode imenovati ali prezentirati, patron lajik še na terno, ki se mu predloži, ni navezan. Škof tu ne more ničesar pomagati; roki ste mu zvezani. Nekaj izgledov: Pred malo časom se je oddajala fara Škedenj. Sedem prosilcev je bilo. Slavni mestni zbor se je odločil za onega, ki ga je škof najmanj priporočil. Pred nekaj leti je bilo treba

nastaviti župnika neke mestne fare. Med prosilci je bil eden iz Trsta, drugi iz dežele domačin; slavni zbor je zbral tretjega — Slovenca. Sploh pa se pri oddajanju cerkvenih služeb ne gleda na to, od kod je kdo, marveč koliko je sposoben za omenjeno mesto. Kako pa s kaplanijami? Tu je gotovo škof odgovoren, kdo se nastavlja. Da, — a koliko italijanskih duhovnov pa je nastavljenih na slovanskih farah? — Prav ker domačih italijanskih duhovnov manjka, morajo se nastavljati včasih slovanski, ki pa umejo italijanščino. In ljudstvo, ki pozna pomanjkanje duhovnov, slovanskega duhovnika ravno tako z veseljem sprejme.

b) „Gledé na to, da se skoraj vse verske vaje, ki se opravljajo v latinskem jeziku, opravljajo v italijanskih cerkvah našega mesta v slovanskem jeziku . . .“

Kaj so neki to italijanske cerkve? Mi katoličanje ne poznamo ni italijanskih, ni slovanskih, ni nemških cerkvâ, to je, ne poznamo narodnih cerkvâ, marveč le eno katoliško-rimsko-apostolsko. — Škof se more po rodu imenovati Avstrijec, Španec, Italijan, Američan, a kot cerkveni predstojnik je katoliški škof in brez razločka mora vse vernike sprejeti in čuvati, bodite si kterege rodú koli. Tega Kristovega nauka se je vedno trdno držal Tržaško-Koperski škof in držal se ga bo, dokler ga Vsegamogočni ne osvobodí tega težkega bremena.

Noben katoliški škof ne smé spreminjati, kar je bistvenega v liturgiji katoliške cerkve. Vse cerkve v Trstu se toraj držé strogo rimskega misala in rituala. Nekatere pobežnosti, kakor križev pot, rožne venec, litanije, pridiga, so v posameznih cerkvah po potrebah v različnih jezikih. Za Italijane italijanske, za Nemce nemške, za Slovane slovanske. Vsak duhoven v Trstu zná italijanski in če Slovenec ali Nемец dobí lahko spovednika, ki razume njegov jezik, kaj je tu krivičnega?

V Rimu se tudi v raznih jezikih pridiguje; nemško v cerkvi All' Anima, francosko v sv. Alojzija cerkvi in drugod drugače. Na Dunaji se tudi pridiguje in moli italijanski, poljski, francoski itd.

Očitanje mestnega zbora toraj samo v sebi razpade.

Govor poslanca Šukljeja,

27. aprila v državnem zboru.

(Dalje.)

Povprašajte pri nas, kjer hočete, povsod bote slišali enake tožbe; v gospodarskih zadevah se zgodi pri nas toliko, kakor nič, v narodnostnih zadevah pa smo, če se na Kranjsko ne oziramo, na Štajarskem, Koroškem in Primorskem morda še na slabejem, kakor smo bili kedar-koli poprej. (Tako je! na desnici.) Upam toraj, da mi ne bote očitali, da sem slepo naklonjen vladi. Toda le z objektivnega stališča moram opomniti, da sta letošnji proračun, kakor tudi vspeh prejšnjega leta sploh ugodnejša, kakor moramo pričakovati, če se oziramo na žalostni položaj, ki tlači našo državo.

V eni točki se strinjam z gospodom poslancem Hausnerjem, da je namreč treba storiti potrebne korake, vpeljati reforme, da dosežemo enkrat ravnotežje naših financ. Vedno rastoči dolgovi države, ktere moremo dokazati s številkami, delajo mi skrb. Če primerjamo dolgove avstrijske države v pričetku dualizma s sedanjimi in prištejemo državnemu dolgu dolgove posameznih dežel: narastel je dolg v 18 letih za 647.443.731. To se pokaže tudi v potrebsčinah za obrestovanje državnega dolga.

Leta 1872. bilo je treba za obresti in poplačevanje dolga 87.689.194 gold., za leto 1880. pa 114.048.211 gold. in letos bo treba po proračunu 130.460.853 gold.; opozoriti pa je treba, da se je 7 milijonov preneslo iz proračuna trgovskega ministerstva v proračun državnega dolga. Vendar pa nam mora to naraščanje dolga napravljati skrbí, in sicer iz dvojnega vzroka.

Na eni strani to jako neugodno vpliva na razdelitev narodno-gospodarskih dohodkov in preveč pomnožuje plutokratski živelj v ljudskem življenju. Davkoplačevalec se trudi in muči, sad njegove pridnosti pa uživa brez truda kapitalist; država je vedno bolj odvisna od onih moči, ki gospodujejo na denarnem trgu. Na drugi strani pa raste to, kar Stein imenuje „Risicoprämie“, v isti razmeri, kakor rastejo obresti dolgov do skupnih dohodkov države. Naravno je, kolikor več potrebujemo od skupnih dohodkov za obresti dolgov, toliko negotoveje je

LISTEK.

Odlomki iz dnevnika enoletnega prostovoljca in visokošolca.

(Konec.)

(6. junija.) V kratkem smo imeli v naši kasarni dva samomora. Tambor se je vstrelil, ker ni hotel več prenašati nečloveškega ravnanja. Podčastnik pa je skočil raz stolpa ter bil pri tej priči mrtev.

(18. julija.) Današnji dan — znani „Schützenfest“ — bode ostal v spominu vsakemu, ki ga je videl; ostal bode v spominu tudi nam vojakom, ki smo morali stati kot častna straža od 6. ure zjutraj do 1. ure popoldne. Spodili so nas ta dan že ob 4. uri po koncu; vtaknili so nas vse v ogersko uniformo, da nismo kazili enote. Na vse zgodaj je vrelo ljudstvo na „ring“; tujcev je bilo videti tudi mnogo. Okoli 9. ure se je jela premikati dolga vrsta lovecev, pred njimi pa tropa ognjegascev z godbo.

Prikorakali so menda strelci vseh dežel; slovanskega ni bilo ni duha, ni sluha.

Cul se je vedno le klic „hoch“. Videl sem ondi tudi kranjske „turnarje“. Tiroleci so bili izmed vseh najlepši postave. Peljala sta se proti koncu cesar in cesarica mimo.

Vročé solnce je pripekalo na nas vojake; od 6. ure zjutraj pa do 1. ure popoldne stati na enem mestu in zadrževati pritiskajoče ljudstvo, je bilo težavno delo. Meni in mojim sosedom je dober Dunajčan kupil nekaj vrčkov piva — boljega dela pač ni mogel storiti!

(23. julija.) Danes sem bil na straži v „Ver-satzamt“. Tu sem spoznal revščino ljudstva. Cel dan je vrelo ljudstvo v zastavnico. Ubogi ljudje prinesó do zadnje cunje v to hišo, da si kupijo najpotrebnejšega.

(28. julija.) Včeraj smo imeli nočni manöver. Tavalí smo po tēmi do 2. ure po polunoči. Ob 5. uri zjutraj so nas pa spravili zopet po koncu.

(19. avgusta.) Včeraj smo imeli cesarsko paradó. Petdesetletni rojstni dan cesarjev je bil.

Njemu na čast smo se vdeležili slavnostne sv. maše na „Schmelzu“, kjer se je vsa Dunajska garnizija zbrala v paradni obleki. Prijetno ni bilo stati na pusti planjavi od 6. do 10. ure zjutraj; pusto planjavo pa je oživljalo na tisoče vojakov v lepi obleki in z bliščečim orožjem. Strel na strel! Bil je za nas ta dan velik praznik — dobili smo vsakdo nekaj vina. Komaj smo prišli pod streho, se je pooblačilo nebo in je začelo liti iz neba. Pač smo bili veseli, da smo bili pod streho.

Na večer včeraj sem bil v operi in čul opero „Tannhäuser“. Ne slovi zastonj operna kapela, sinoči so se odlikovali posebno; to je zbor samih umetnikov. Odlikovali so se basist Scaria in bari-tonist Kraus in pevka Materna.

(2. septembra.) Osem dni je že preteklo, odkar bivamo v Brukskih kolibah (Bruck a. d. Leitha). Trdo smo marširali dva dni, da smo prišli iz Dunaja do svojega namena. Prvi dan je bil hladén; pot se je pa kmalo osušila, da nam je naposled na gajal že gost prah. Komaj smo prišli v kolibe, so nas že podili na trdo vajo skozi gozd in gostavo

Če odstavijo Abdurrahmana, nastane na meji Indije Angliji sovražna država, katero bi mogla Anglija z velikimi žrtvami le tedaj uničiti, ko bi bila Rusija nevtralna. Ako pa Anglija tudi v prihodnje na Balkanu sovražno postopa proti Rusiji, postane lahko afganska vstaja začetek velikih zgub za Angleže. To bi bil vdarec, ki bi pretresel vso Indijo.

Iz *Sudana* se poroča, da so Abisinci zapodili iz Kasale Mahdi-jeve vstaše, vzeli mesto in vjeli Osmana Digmo.

Izvirni dopisi.

S Krškega, 4. maja. Že pokojni vladika A. M. Slomšek se je bil izrazil, da najlepši kinč kraja je krasna cerkev. V tem obziru se je zadnje čase pri nas veliko storilo. Dobili smo krasne nove orglje, novo, iz belega mramorja lepo izdelano obhajilno mizo, letošnje Velikonoč smo videli lep nov božji grob, ki ga je izdelal domači slikar g. J. Kušljen. Posebno razveselilo nas je pa lepo vbrano zvonjenje novih zvonov, ki smo jih dobili v nedeljo 1. maja. Vernega ljudstva se je v ta namen zbralo jako veliko. Procesijo, ki jo je vodil domači č. g. vikar iz Videmskega kolodvora v Krško vikarijatno cerkev, je bila mnogobrojna. Vsi zvonovi so bili okrašeni z zelenjem in vencem. Navzoča je bila šolska mladina s svojo zastavo, požarna bramba in uniformirana meščanska straža. Vse se je godilo v najlepšem redu. — Zvonov, ki jih je vtil Ljubljanski zvonar g. A. Samassa, je pet; vbrani so v čistem fis-dur akordu. Prvi, največi tehtá 1513 kg. in ima sledeči napis: „Benificencia Defuncti Martini Hočevar, Exhilario Vivos. Ex Votis Josephinae Coniungis Martini Hočevar, Plango Defunctos.“ Na drugih ni nobenega napisa, razun ime zvonarjevo in letnica. Drugi zvon tehtá 714 kg., tretji 449 kg., četrti 208 kg. in mrtvaški zvon 104 kg. Jutri ob priliki obletnice smrti pokojnega M. Hočevarja, iz čegar zapuščine so se zvonovi napravili, bodo v popolnem tiru zapeli prvi-krat. Pri črni maši sodeluje Krški godbeni klub pod vodstvom g. V. Parme in Krški pevci. Iz prijaznosti sodelujejo tudi nekatere dame. Tako se bode vendar-le vresničilo, kakor sem bil nekedaj pisal, da bode namreč naš vrli godbeni klub tudi sodeloval pri večih cerkvenih ceremonijah, kar gotovo zasluži javno pohvalo.

Zadnji koncert, ki so ga priredili naši godeci in pevci z dnem 1. maja na vrtu gosp. Gregoriča, se je sijajno obnesel. Vsa čast g. vodji V. Parmi, ki svoj klub tako izvrstno vodi. Tudi pevci so svojo nalogo častno rešili. Sosebno se je odlikoval zopet naš baritonist gosp. Medič v pesni „Domovini“. Občinstvo je tudi pripoznalo svojo zadovoljnost s tem, da je sleherno točko sprejelo z burnim ploskanjem. Izmed muzikaličnih komadov naj omenim pohvalno novo Parmovo skladbo „Lepa Slovenka“, ki je bila vsem prav všeč. Dal Bog, da bi Krški pevci in godeci v tem smislu nadaljevali še mnogo let!

Z Mirne, 4. maja. (Raznoterosti.) Zgubili bomo č. gg. trapiste, kateri so nam hodili drugo mašo opravljat vsako nedeljo in praznik. Prednik je za opata izvoljen in se s svojimi ljudmi na Francosko vrne. Deloma so že odšli in jih je le malo še tu, dokler vse ne vrnajo, ker so najemščino do 1. aprila 1888 plačali. Pri nas so bili zelo priljubljeni in so ljudem dali veliko zaslužka.

Posestvo Žapuže je prodano, kupila ga je neka Graška hranilnica večinoma; veliki travnik posebej pa g. Hočevar z Krškega. Dne 6. junija bo neki tudi drugi Mirnski grad prodan, kterega je bil od g. Vesteneka baron Maurer kupil ter zamenjal s svojimi hišami. (Tako bo, deloma je že, ob vse lepo posestvo prišel nekdanji Litijski glavar.)

Le čudno je to, da se nobeden Slovenec ne oglasi, da bi kupil Žapuže od Graške hranilnice, ktera bo to velikoposestvo (Grossgrundbesitz) gotovo prodala zopet drugim. — Sedaj imamo že precej suho zemljo in bi mirnega dežja potrebovali; strn in sadna drevesca, katerih so letos ljudje precej veliko nasadili, že prav lepo odganjajo. Naj bi se ljudje bolj in bolj sadjarstva poprijeli.

Iz Trnovske župnije na Notranskem, 4. maja. (G. zdravstveni svètnik v Bistrici.) Pred nekaj dnevi nas je obiskal gosp. zdravstveni svètnik dr. Keessbacher, da naš kraj ogleda in se nekoliko podučí o naših zdravstvenih razmerah. Slišimo, da je pregledal sodnijske ječe, da je bil potem pri izviru Bistrice, ter da se je prepričal, kako potrebno bi bilo, da dobijo Bistričani v kratkem

bolj čiste in zdrave, od izvirka napeljane pitne vode. — Spoznal je tudi gospod doktor, da imamo za našo veliko farno premajhno pokopališče in da ga bomo morali, brž ko bo mogoče, zdatno razširiti. Nadjamo se pa tudi, da je bil gospod preverjen, da ni n i k a k o r š n e p o t r e b e, pokopališče na drug kraj prestavljati. Sedanje naše pokopališče je sicer pri farni cerkvi, kakor pri več duhovnijah Postojnskega okraja, in sploh na sto in sto drugih krajih po deželi — pa cerkev in pokopališče je na precej visokem hribu, zunaj vasi na samem, daleč od glavne ceste, tako, da si bolj samotnega, pokopališča bolj primernega kraja pri nas skoraj misliti ne moremo. Ker je sedaj v resnici premajhno, se bo lahko, če treba, na tri strani razširilo. In ko bo dovolj razširjeno, se bo lahko pokopavanje neposredno okrog cerkve postavilo; tako bodo tudi tisti zadovoljni, katerim ni všeč, da se okrog cerkve mrliči zakopavajo.

Za novo pokopališče bi se moral velik prostor drago kupiti, in kje bi se našlo pripravnih tál? Obzidanje in nova mrtvašnica bi tudi faranom velike stroške prizadjala. Kaj bomo počeli potem s sedanjo lepo, z velikimi stroški sezidano mrtvašnico?

Po obredih sv. cerkve se morajo mrliči v cerkvi blagosloviti; ali mislite si, kaka neprilika in nepotreben trud bi bil, mrliča nositi na hrib v cerkev, potem pa iz cerkve zopet v dolino na pokopališče. Najbrž bi morali na novem pokopališču tudi cerkvico zidati; a koliki pa potem stroški! Vsega tega nam, hvala Bogu, ni treba, ker imamo pokopališče, novo mrtvašnico in lepo cerkev zunaj vasi na samoti. Spoznal je to naš za blagor vneti g. okrajni glavar in je rad pritrđil skoraj enoglasnemu sklepu občinskih svetovalcev treh županij, da naj se namreč staro pokopališče primerno razširi; spoznal je omenjeni gospod, da sedaj, ko uboge kmete zaradi slabih letin in pomanjkanja vsakega zaslužka revščina tare, ne moremo novega pokopališča narejati, mrtvašnice in cerkvice zidati, kar že vse imamo. Tem manj nam je mogoče to storiti, ker bomo v kratkem morali duhovnikom dostojno stanovanje zidati, da si ne bodo duhovniki po tujih hišah stanovanja iskali.

Veseli nas toraj, da je vladni svètnik naš kraj obiskal ter se o vsem z lastnimi očmi prepričal; zato se tudi zanašamo, da bode po svoji previdnosti pomagal odvrniti od nas nesrečo, ter nas obvaroval nepotrebnih stroškov, za kar mu bomo iz srea hvaležni.

Od nekod, 4. maja. (Cerkvena žegnanja pri podružnicah.) Naj bo od kodarkoli, a popolno je resnica. Bilo je nekđaj tako (a zdaj ni več tako): Pri podružnici (in sicer ne le pri eni) je „cehmošter“ (ključar) najel godec-škripače. Na delopust so streljali, kakor v turški vojski. Tudi po noči, kedar se je fantom zljubilo. Godeci so prišli že k večerji k „cehmoštru“. Po večerji, se vé, da se mora že malo zavrteti. Plesali so cel božji večer. Kaj vse se je še družega zgodilo, si lahko mislimo. Ob dveh zjutraj so godeci v zvoniku. Strel naznani že dolgo pričakovani dan. Fantje začno pritrkavati; drugi pa pokajo, da je kaj. Ko prenehajo, jo godeci vrežejo v zvoniku. Potem zopet pritrkavanje in strel in zopet „štajriš“. In tako se reč vrsti dve uri — noter do štirih.

Ob šestih je bilo kosilo. Godeci, streljači, mežnarji in drugi postopači so bili gostje. Veliko jih zato ni pri jutranji službi božji. Do desetih se ga je že marsikdo toliko nalezol, da bi pač veliko bolje bilo, ko bi se vlegel k šetincem, kakor da se ziblje proti cerkvi.

Pred službo Božjo strel tik cerkve, da okna sklepetajo, in marsikoga pretresne. Zdaj pozvončka, ter je za „intrađa“ kak „dreišrit“ ali „marš“. Med sv. mašo, gorje mašniku, ako ima kaj sluha, ali če se celó kaj na sekirico razumé! Včasih klarinist ali tudi trobentač še solo zapiska, in potem drugi pritisnejo. To ti je godba! — Po službi Božji mora še biti „štajriš“. — Zgodilo se je že tu pa tam, da so se že vungredé zasukali pod korom. Kdo bi pri taki službi Božji nek kaj molil ali kaj resnobe nauka za potrebe čez teden ohranil? Pred cerkvijo zdaj vse čaka, da vidi junake, ki tako dobro znajo. — Pri čehmoštru je pa miza že zopet pogernjena. Gospodinja in dekle se celi Božji dan sučejo, da spodobno postrežejo. Mar so bile pri službi Božji, kdo vé? In zdaj je pojedina do pozne noči; potem spet ples, in vse to na cerkveni račuu. Okoli cerkve pa, pod orehi ali pod lipo, tudi v bližnjih hramih,

same dolge klopi in mize na kolcih — vse polno krčem. To je žegnanje, da je kaj!

Popili so ga ne le polovnjak, ampak pet, celó deset polovnjakov. (Enkrat mi je dacar pravil, da so ga na farnem žegnanji v enem letu čez dvanajst polovnjakov pognali). Takrat pri nas še ni bilo žganja.

A kaj toraj početi pri taki prestrahoviti razvadi? Najprvo sem razložil domá v pridigi, da to ni krščansko, da je prav ajdovsko. Povedal sem jim, da pobožni spredniki niso zato cerkvá stavili, da bi se satanu služilo — ampak zidali so jih Bogu v čast in našim dušam v zveličanje. Potem sem se najprej zoperstavil prelepi godbi. Povedal sem, da, če bodo godeci, mene ne bo, pa službe božje tudi ne. (Konec prih.)

Domače novice.

(Prem. gosp. knezo-škof Ljubljanski) podali so se sinoči na Dunaj ter se do nedelje zopet domú vrnejo.

(Grob r. kan. dr. Gogala) videti je bil včeraj, na smrti dan pokojnikov († 4. maja 1884), kaj lepo ozaljšan. Bujno cvetje ga je skoro zakrivalo.

(Gg. misijonarji) reda Jezusove družbe preč. oo. Dolijak, Kos in Sajovic so preteklo nedeljo končali sv. misijon v Predosljih ter se podajo sedaj v Št. Andraž v Slov. Goricah.

(Izlet na Šmarno goro) napravi v nedeljo 8. t. m. slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ s tem sporedom: o 1/2 7. uri zjutraj se zbirajo pevci in njih prijatelji na južnem kolodvoru, od koder se odpeljejo do Vižmarjev, od tam naravnost na goro, kjer bode pelo 16 pevcev pri službi Božji; kosilo bode na gori in odhod ob 1. uri z gore čez Šmartno, Gameljne na Ježico k „Alešu“ na vrt, kjer bode prosta zabava.

(Pri sv. očetu) sprejet je bil 30. aprila knezo-škof sekovski, dr. Janez Zwerger.

(Požar) uničil je po noči od 29. do 30. aprila Planinšekovo posestvo na Loki pri Žušmu. Kako se je zažgalo, se ne vé. Zgorelo je vse do tál in žalibog tudi vsa Planinškova družina, namreč Planinšica, njena hči in hčerin sin. Grozni ste bili videti ožgani trupli nesrečne družine, ktere so gasilci iz žrjavice na dan zvelikli.

(S pogorišča pri Novi-cerkvi) se nam z dné 3. t. m. piše še sledeče: Včerajšnji ogenj je uničil v celem 58 streh, oziroma poslopij, to pa pri 26 hišnih številkah. Na Hudinji, t. j. „pri hrastu“, je zadetih pet gospodarjev, ostala je le hiša Klinčeva in Stalnarjeva, zadnjemu tudi novo poslopje gospodarsko, staro je zgorelo. Izmed cerkvenih predmetov je pogorel stari kostenjak in stara kaplanija, ta je od cerkvenega zida, kakor sem danes meril, dvanajst stopinj oddaljena. S cela nepoškodovan je le tisti gospodar, ki ima svoja poslopja na kraji vasi ob cesti v Vitauje. Ostala je cerkev, župnijski stan, šola, občinska hiša in par gospodarskih poslopij. Vredno se mi zdí, opomniti še to, da je sred vasi stoječa kapelica ostala popolnoma nepoškodovana z leseno ograjo vred, med tem, ko je celó pri dve stopinji od taljenem vodnjaku zgorela vsa lesovina. Škoda še uradno ni precejena, a sodi se, da je bo okoli 80.000 gold. Izmed ljudi je smrt našel že včeraj imenovani starček, govornica o dveh otrocih ni bila osnovana; gledé živine sodijo, da bi bilo zgorelo okoli petdeset svinj, o perotinstvu pa števila ni mogoče približno povedati. Nekdo me je vprašal, je-li res, da je, kakor se po nekod govori, ogenj zatrosil šolar? Odgovor: Ne! dotični otrok je še le v petem letu, toraj za šolo še ne goden. Nesrečnejem za prvo pomoč je 50 gld. dal g. baron Maunteuffel, 50 gold. toplica Dobrnaska, med ostalimi darovalci je potem g. dekan Gajšek, župnik Voh, mlinar Lutz in dr. Bog plačaj! Ko sem danes hodil po pogorišči, opazil sem mnogo obiskovalcev iz sosednjih občin in iz Celja.

(Po krivem je prisegla) Mica Weber iz Radgonske okolice po prigovarjanji njenega brata Franceta, da je Francetov dom njena lastnina. Povod je bilo več tožbá, na kterih podlagi bi bil moral Franc Weber več sto denarja šteti. Da bi mu tega ne bilo treba, prodal je na videz domačijo svoji sestri Mici, na kar sta oba prisegla in kakor je Mica pozneje zaupljivo svoji prijateljici razodela, oba vedoma po krivem, da je domačija res Micina last, kar ni bilo res. Božja roka se je kmalo na to po-

